

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Δεν “αλλάζει” ο Μανωλιός

εκλογή του Μπάρακ Ομπάμα στη θέση του προέδρου των ΗΠΑ και μάλιστα με το σύνθημα της “αλλαγής” (κάτι μας θυμίζει...) πυροδότησε κύματα ενθουσιασμού και συγκίνησης σ’ όλο το φάσμα του αστικού πολιτικού κόσμου και στους απανταχού οπορτουνιστές. Και πώς να μη χαίρονται, άλλωστε, αφού στο πρόσωπο του “μεσσία” Ομπάμα ο ιμπεριαλισμός βρήκε την εγγύηση πως τα πράγματα μετά τον Μπους θα παραμείνουν τα ίδια...

“Ελπίδα” για το σύστημά τους

Στη χώρα μας, δεν ήταν λίγα τα “βαρελότα” που έσκασαν λογής - λογής “προοδευτικοί και δημοκράτες”, αγκαλιά με τα μεγάλα συγκροτήματα των ΜΜΕ. Η ΝΔ βλέπει πως η εκλογή του Ομπάμα «θα αλλάξει την προδιάθεση των πολιτών απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες», ενώ στο πρόσωπό του βλέπει ένα δυνατό στήριγμα του συστήματος κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης. Από τη μεριά του, το ΠΑΣΟΚ στο πρόσωπο του Μπάρακ Ομπάμα και στο «αδελφό» του «**Δημοκρατικό Κόμμα**» βλέπει να παίρνουν σάρκα και οστά οι «ιδέες της σοσιαλδημοκρατίας»! Από κοντά κι ο οπορτουνιστής παρατρεχάμενός των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, ο **ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ**, ο οποίος βλέπει (για άλλη μια φορά μετά την εκλογή Κλίντον) στην εκλογή Ομπάμα «**μια νέα ελπίδα**» να γεννιέται μετά την εκλογή του «**πρώτου Αφροαμερικάνου προέδρου**» στην ιστορία των ΗΠΑ. Παρόμοια, βέβαια, λέγανε στην Ελλάδα και τα τρία κόμματα το 1992 όταν πανηγυρικά εξελέγη ο (επίσης “Δημοκρατικός”) Μπιλ Κλίντον.

Όταν το ίδιο πλασάρεται... “διαφορετικό”

Το παραμύθι είχε απ’ όλα: λίγο από “αλλαγή”, λίγο από το “αμερικάνικο όνειρό του “νέου κι αυτοδημιούργητου”, λίγο από ευαισθησία που μετά από αιώνες καταπίεσης εκλέγεται πρόεδρος στις ΗΠΑ ένας αφροαμερικάνος και τώρα ξαφνικά έπιασε την αμερικάνικη ελίτ ο πόνος για τα προβλήματα των αφροαμερικανών. Βέβαια, ο Μπάρακ Ομπάμα δεν είναι περισσότερο αφροαμερικάνος από τον **Κόλιν Πάουελ** ή την **Κοντολιζα Ράις**, τα “γεράκια” της αμερικάνικης διπλωματίας, ούτε βέβαια η “αλλαγή” που υποσχόταν είναι μεγαλύτερη από αυτή που υποσχέθηκε το 1992 ο χασάπης της Γιουγκοσλαβίας, Μπιλ Κλίντον.

Ιμπεριαλισμός, με άλλα ονόματα

Ο νέος αμερικάνος πρόεδρος εκλέχτηκε με τη σημαία της “αλλαγής”, με το προφίλ του μεταρρυθμιστή και του “ειρηνιστή”, αυτό βέβαια, μόνο στο... περιτύλιγμα, αφού ανεξάρτητα από το πιο από τα δύο μεγάλα αμερικάνικα κόμματα κυβερνά, **ελάχιστα αλλάζει η πολιτική των ΗΠΑ** τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Το ίδιο το πρόγραμμα με το οποίο εξελέγη ο Ομπάμα μόνο “φιλολαϊκότερο” δε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί. Ο νέος Αμερικάνος πρόεδρος υποσχέθηκε με κάθε μέσο να στηρίξει το σύστημα στον καιρό

της οικονομικής κρίσης, κι έτσι δεν προκαλεί έκπληξη ότι το επιτελείο που επέλεξε να τον πλαισιώσει αποτελείται σε μεγάλο βαθμό από τους παλιούς “αρχιτέκτονες” της πολιτικής Κλίντον, ενώ από κοινού με τους κατά τ’ άλλα αντιπάλους του επεξεργάστηκε θέσεις για διαχείριση της οικονομικής κρίσης. Όσο για την εικόνα του “φιλειρηνιστή”, την οποία διαρκώς προβάλλουν τα διεθνή ΜΜΕ... είναι πραγματικά να γελάει κανείς. Η περιβόητη “αντίθεση” του στην ιμπεριαλιστική κατοχή του Ιράκ, η οποία τόσο διαφημίστηκε, εξαντλείται στην απλή **μείωση των αμερικάνικων στρατευμάτων στην περιοχή, μόνο και μόνο για να μεταφερθούν στο... Αφγανιστάν (!)**, χώρα στην οποία η συνεχιζόμενη ιμπεριαλιστική κατοχή γίνεται πλέον (επίσημα και δια στόματος Ομπάμα) η πρώτη προτεραιότητα της καινούριας κυβέρνησης. Εξάλλου, για ποια κυβέρνηση μιλάμε, όταν ακόμα κι ο Υπουργός Αμυνας της κυβέρνησης Μπους παραμένει στη θέση του, διορισμένος από τον ίδιο τον Ομπάμα.

Το χρίσμα και το χρήμα

Και πως είναι δυνατόν να αλλάξει η πολιτική των ΗΠΑ ή του “Δημοκρατικού Κόμματος”, όταν ακόμα και η κούρσα για την προεδρία περνά, όπως συνηθίζεται στις ΗΠΑ, μέσα από τα επιτελεία της αμερικάνικης αστικής τάξης; Ανάμεσα στους μεγάλους χορηγούς της προεδρικής καμπάνιας του Ομπάμα (που ήταν από τις ακριβότερες στην αμερικάνικη πολιτική ιστορία) φιγουράρουν τα πιο ισχυρά οικονομικά “καρτέλ” της Αμερικής, όπως οι (εκ των “πρωταγωνιστών” της κρίσης) **Goldman Sachs, Lehman Brothers, JP Morgan**. Μάλιστα, όπως συνηθίζεται στις ΗΠΑ, πολλοί από τους μεγάλους χρηματοδότες του Μπάρακ Ομπάμα, χρηματοδοτούσαν παράλληλα και τον ανθυποψήφιό του, το “ρεπουμπλικάνο” ΜακΚέιν, με μόνη διαφορά τα ποσά που “επενδύουν” σε κάθε υποψήφιο.

Κρίση και σωτήρες

Στις μέρες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης του καπιταλισμού, πολλοί είναι αυτοί που αναζητούν το “σωτήρα” τους. Η αστική τάξη των ΗΠΑ σίγουρα βρήκε το δικό της, αφού με τη σημαία της “αλλαγής”, του “διαφορετικού” και του “ειρηνιστή” εκλέχτηκε τελικά άλλος ένας Αμερικάνος πρόεδρος που με ευλάβεια θα υπηρετήσει τα συμφέροντά της.

H.M.

▶▶ «Προσδοκούμε όλοι σε μια εποχή μεγάλων αλλαγών, σε μια καλή συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, μια αποδοτική συνεργασία με όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και βεβαίως ως ελληνική κυβέρνηση»

Ντόρα Μπαγονιάννη

☒ “Αλλαγή” ο Ομπάμα, “αλλαγή” και η Ντόρα!

▶▶ «Αν εκλεγεί ο Μπάρακ Ομπάμα, όπως και σε όλο τον κόσμο θα αλλάξει την προδιάθεση των πολιτών απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες. Υπάρχει σήμερα ένα έντονο αντιαμερικανικό κλίμα, που είναι ακόμη πιο έντονο στην Ελλάδα. Και όταν έχεις έναν τόσο δημοφιλή Πρόεδρο, η δημοφιλία του οποίου ανάμεσα στους Έλληνες αγγίζει το 80%, αλλάζει σίγουρα και η προδιάθεση της κοινής γνώμης συνολικά απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες.»

Νίκος Καραχάλιος - Γραμματέας πολιτικού σχεδιασμού ΝΔ

☒ Λίφτινγκ στον ιμπεριαλισμό, μπας και τον “αγαπήσουν” οι λαοί...!

▶▶ «Ως εκφραστές του προοδευτικού πολιτικού κόσμου, είμαστε στο πλευρό του Μπάρακ Ομπάμα και του Δημοκρατικού Κόμματος στη μάχη για την Προεδρεία των ΗΠΑ, και έχουμε πολλά σχέδια για ακόμη στενότερη συνεργασία.»

Γ. Παπανδρέου (2/11/2008)

☒ Προφανώς συνεργασία ανάλογη με αυτή των...προοδευτικών βομβαρδισμών της Γιουγκοσλαβίας επί διακυβέρνησης Κλίντον...!

▶▶ «Είναι θετικό ότι ένας Αφροαμερικάνος γίνεται Πρόεδρος των ΗΠΑ. Είναι θετικό ότι υπάρχει ελπίδα και στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο.»

Αλέκος Αλαβάνος (5/11/2008)

☒ Ειδικότης μας οι αυταπάτες...

